

Antiliberális m?elemzés

2016 február 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A helyzet idáig világos, Amerikából nézve eddig egy, most már két fekete bárány is van az Európai Unióban, naná, hogy mi és a lengyelek.

Roppant szellemes karikatúra jelent meg a napokban a tekintélyes The New York Times hasábjain Magyarország és Lengyelország jobbra menetel címmel.

Szerte a nagyvilágban kacarászhattak rajta, akik látták, hát még nálunk a baloldali és liberális (ez itthon ugyanaz) olvasók, hiába, ami szellemes, az szellemes. Olyannyira, hogy szinte minden baloldali orgánum közölte a képet, ezzel kedveskedve baloldali és liberális (secko jedno) olvasóinak.

A képen, azaz a szellemes karikatúrán az van, hogy … de ne fecsegjünk feleslegesen, hiszen kevés autentikusabb forrás van a magyar sajtóban a 168 óránál, most is a segítségünkre siet:

A képen egy csomó szerencsétlen menekült látható, amint bebocsáttatásra várva rostokol Európa bejáratánál. A képen ugyanakkor ellentétes irányban (jobbra – kelet felé?) menetel egy peckes, gömbölyded úr, a táskáján Hungary felirattal. Mögötte egy másik, nem kevésbé öntudatos, szintén öltönyös alak, neki az van írva az aktatáskájára: Poland. Az aláírás: minél többen akarnak bejutni az unióba, annál többen kívánják azt elhagyni.

Miel?tt mélyebben belemennénk a The New York Times gigantikusan szellemes karikatúrájának elemzésébe, belátva persze a liberális és baloldali olvasók ?szinte tapsikoló örömét, nem árt megemlíteni valamit.

A m?vészet, a nagy m?vészeti alkotások évezredek óta az emberi zsenialitás mellett a m?vek egzaktságát is jelentik. Minden m? kész és megmásíthatatlan. A Mona Lisa, egy Beethoven-szonáta úgy jó, ahogy van, kész m?. Nincs épesz? ember, aki hiányolna az egyiken egy hátizsákot, a másikon egy felesleges ötödik tételt. Mert a m?vészetben, a m?fajokban is rend van (volt). Most persze másképp áll a dolog, hiszen a legújabb kori kultúra kitágította a m?vek eredetileg konstansnak hitt határait, a Három n?vért ma már három férfi játssza, stb., de most nem err?l beszélünk.

Egész más a helyzet a mai kor más m?fajaival és kiadványaival. Egy szótár, egy lexikon, egy irodalomtörténeti vagy történelmi szakkönyv nem csupán a tartalmával érdekes, hanem avval is, hogy mi maradt ki bel?le. És ehhez nekünk jócskán megvan a kell? történelmi tapasztalatunk.

Hatványozottan vonatkozik ez az újságra, hiszen a különböz? irányultságú lapok egészen más és más világot, világképet mutatnak közönségüknek, tegyük hozzá, saját olvasóiknak.

Ezek tudatában nyugodtabban fordulhatunk az amerikai újság roppant szellemes karikatúrája felé. Különösen, hogy a rajzon baloldali és liberális secko jedno barátaink még most is kacarásznak.

El?ször és utoljára dicsérjük meg és adjunk hálát a grafikusnak, aki a peckes és öntudatos alakokon in concreto nem a magyar miniszterelnök és a lengyel pártelnök fejét rögzítette. Ez több szempontból is tanulságos. Egyrészt ha megteszi, az egykori Pravda és Szabad Nép didaktikusságát elevenítette volna fel, ahol Tito, Mindszenty, Truman és még sokan mások, mint szocialista népellenségek naponta voltak az újságok rajzain. Másrészt bonyolultabb a helyzet, amit a tekintélyes Times talán nem gondolt végig, mert ha nem Orbán és Kaczynski az autoriter és önfej? diktátor, akik kifelé ballagnak az unióból, akkor talán a aktatáskán olvashatóak szerint a magyar és a lengyel nép túlnyomó többsége.

A helyzet idáig világos, a nagy Amerikából nézve eddig egy, most már két fekete bárány is van az Európai Unióban, naná, hogy mi és a lengyelek.

De komoly elvi kérdéseket vet fel az is, ha megnézzük a kép jobboldalát. A menekülteket, pontosabban az autentikus 168 óra szerint egy csomó szerencsétlen menekültet, akik bebocsátásra várnak az uniós Kánaán felé. A derék grafikust már elfelejtjük, de azért a szerkeszt?ségnek azért feltehetünk néhány kérdést.

Hogy New Yorkból megint minket kell kifigurázni és lejáratni, már megszoktuk. De akkor miért nincs a rajzon David Cameron, az uniós politika jelenlegi legnagyobb kritikusa? Aztán a rostokoló tömeg mellett hol vannak a többiek? A

németek, akik már rettegnek. Az osztrákok, akiknek elegük van az egészb?l. a dánok, akik lezárták a határt. A szlovénok, akik kerítést építettek. A belgák, akik hónapok óta harmadfokú terrorkészültség közepette élnek. A macedónok, akik szintén lezárták a határt. És hol van még sok-sok millió francia, olasz, görög, szerb, svéd és finn, szintén aggódó állampolgár? Ez miért nem látszik New Yorkból?

Ezek után a képaláírás nemcsak érthetetlen, hanem röhejes is. Az lehet, hogy minél többen akarnak bejutni az unióba, ez ma is valóság. A félrevezet?en hamis, tehát hibás szöveg azonban úgy folytatódik, hogy annál többen kívánják azt elhagyni. És ezt csak két politikus, egy magyar és egy lengyel személyesíti meg a rajzon.

Lehet, hogy mégis vissza kell hívni azt a grafikust, mert a rajz hibádzik. Lehetetlen feladatot kellene kérni t?le, a két peckes és öntudatos öltönyös úr mellé odarajzolhatná az európai népek, németek, osztrákok, dánok, szlovénok és mások millióit. Mert jelen pillanatban, a mai helyzetben ez a valóság. Nem ezt akarták, de így lett. Mindig is ehhez a földrészhez tartoztak, ezt szerették, ?seik is itt éltek és eszük ágában sem lenne kilépni az Európai Unióból (mint ahogy nekünk és a lengyeleknek sem), csak a helyzet az uniós vezetés, pontosabban vezet?i sodródás miatt drámaian megváltozott.

De akkor hogy nézne ki ez a karikatúra? A rajzoló meg?rülne, mi lett a munkájából. A szerkeszt? megrendel?k sápítoznának, hogy elvész a magyarnak és lengyeleknek szánt fricska és kioktatás. Ráadásul baloldali és liberális barátaink sem hahotáznának annyit a New York Times roppant szellemes karikatúráján.

Nem biztos, hogy m?vészeti vagy esztétikai kérdések ezek. Különösen annak tükrében, hogy jónéhány európai csúcsvezet? máig nem fogta fel a helyzet súlyosságát.

Lesz még ennek böjtje. Els? jeleként akkor, amikor a liberálisok abbahagyják a kacarászást. A második, amikor a baloldaliak orcájáról lefagy a mosoly.
***(szék)* -** www.gondola.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló